

Republiken s President s
framställning till Ålands landsting angående
regeringens till Riksdagen överlämnade proposi-
tion med förslag till lag om godkännande av
vissa bestämmelser i överenskommelsen mellan Re-
publiken Finlands regering och Socialistiska
Rådsrepublikernas Förbunds regering om internatio-
nell biltrafik.

Enligt 11 § 2 mom. 19 punkten självstyrelselagen
för Åland den 28 december 1951 bör landstinget ge sitt
bifall till lag, genom vilken fördrag med främmande makt
bringas i kraft inom landskapet Åland, för så vitt i
fördraget ingår bestämmelser, som innebär upphävande eller
ändring av eller avvikelser från stadganden i självstyrelse-
lagen. I anseende härtill och då ovannämnda avtal för
Finlands del även gäller motorfordon samt vissa avgifter,
angående vilka angelägenheter Landstinget jämlikt 13 § 1
mom. 17 punkten och 23 § 4 mom. självstyrelselagen till-
kommer lagstiftningsbehörighet i landskapet, erfordras Lands-
tingets bifall till ifrågavarande lags ikraftträdande i land-
skapet.

Med bifogande av regeringens proposition, som jäm-
väl innehåller texten till förenämnda avtal, föreslås
att Ålands landsting måtte ge sitt
bifall till den i propositionen
ingående lags ikraftträdande i
landskapet Åland till de delar sagda

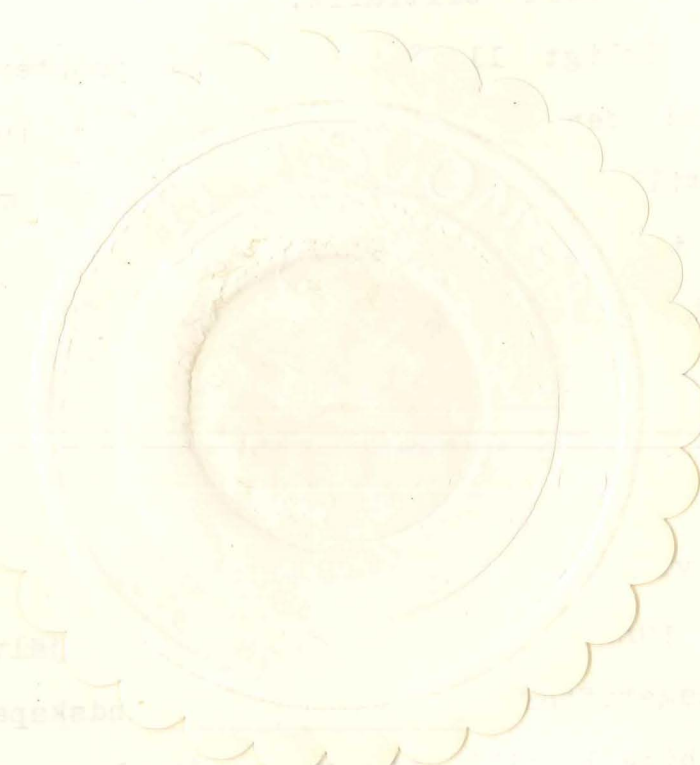
13a
4110

avtal innebär avvikelse från själv-
styrelselagen, under förutsättning att
Riksdagen godkänner propositionen i
oförändrad form.

Helsingfors den 15 november 1968.

Republiken s President

M. Kesäniemi

Justitieministeri

A. Simonen
A. Simonen

NOTVÄXLING

1. Sveriges Ambassadör Ingmar Hägglöf till avdelningschefen vid ministeriet för utrikes-
ärendena, minister Martti Ingman.

Helsingfors den 9 september 1968
Nr 10/308

Herr Minister,

Åberopande de förhandlingar, som förts
mellan svenska och finska myndigheter an-
gående ändring av punkt 4 i slutprotokollet
till artikel 8 i avtalet den 21 december 1949
mellan Sverige och Finland för undvikande
av dubbelbeskattning beträffande skatter å
inkomst och förmögenhet, har jag äran
bringa till Eder kännedom, att min regering
är villig överenskomma med finska regeringen
om att avtalsbestämmelsens svenska text er-
håller följande lydelse:

"4. Studerande vid universitet eller annan
undervisningsanstalt i den ena staten, som

under högst 100 dagar under ett och samma
kalenderår innehar anställning i den andra
staten för att erhålla praktisk erfarenhet i
anslutning till studierna, underkastas icke
beskattning i sistnämnda stat för inkomst
av anställningen."

De nya bestämmelserna får retroaktiv ver-
kan från och med den 1 januari 1968.

Jag har äran föreslå att, under förutsätt-
ning av finska regeringens godkännande av
ovanstående ändring av dubbelbeskattnings-
avtalet, denna skrivelse och det svar, som Ni,
Herr Minister, behagade tillställa mig, skola
utgöra en mellan de båda regeringarna träf-
fad överenskommelse i ämnet.

Mottag, Herr Minister, försäkran om min
mest utmärkta högaktning.

Ingemar Hägglöf.

NOTVÄXLING

1. Sveriges Ambassadör Ingmar Hägglöf till avdelningschefen vid ministeriet för utrikes-
ärendena, minister Martti Ingman.Helsingfors den 9 september 1968
Nr 10/308

Herr Minister,

Äberopande de förhandlingar, som förts mellan svenska och finska myndigheter angående ändring av punkt 4 i slutprotokollet till artikel 8 i avtalet den 21 december 1949 mellan Sverige och Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet, har jag äran bringa till Eder kännedom, att min regering är villig överenskomma med finska regeringen om att avtalsbestämmelsens svenska text erhåller följande lydelse:

"4. Studerande vid universitet eller annan undervisningsanstalt i den ena staten, som

under högst 100 dagar under ett och samma kalenderår innehar anställning i den andra staten för att erhålla praktisk erfarenhet i anslutning till studierna, underkastas icke beskattning i sistnämnda stat för inkomst av anställningen."

De nya bestämmelserna får retroaktiv verkan från och med den 1 januari 1968.

Jag har äran föreslå att, under förutsättning av finska regeringens godkännande av ovanstående ändring av dubbelbeskattningsavtalet, denna skrivelse och det svar, som Ni, Herr Minister, behagade tillställa mig, skola utgöra en mellan de båda regeringarna träffad överenskommelse i ämnet.

Mottag, Herr Minister, försäkran om min mest utmärkta högaktning.

Ingemar Hägglöf.

2. Avdelningschefen vid ministeriet för utrikesärendena, minister Martti Ingman
till Sevriges Ambassadör Ingemar Hägglöf.

Helsingfors den 9 september 1968

Herr Ambassadör,

Härmed har jag äran erkänna mottagandet av Eder skrivelse Nr 10/308 denna dag av följande lydelse:

Till svar härpå har jag äran meddela, att Finlands regering å sin sida godkänt detta förslag och att Eder skrivelse och detta svar skola utgöra en mellan de båda regeringarna träffad överenskommelse i ämnet.

Mottag, etc.

Martti Ingman.

Regeringens proposition till riksdagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds regering om internationell biltrafik.

För att lösa de problem som orsakats av den intensiva utvecklingen av den internationella landsvägstrafiken avslutade Finland den 5 november 1958 med Danmark, Norge och Sverige en överenskommelse om person- och godsbefordran å väg, som bragtes i kraft medels en den 9 januari 1959 given förordning (Fördr.ser. 1/1959), samt den 27 oktober 1967 med Frankrike, den 10 november 1967 med Ungern och den 1 april 1968 med Rumänien överenskommelser om internationell landsvägstrafik. Den med Frankrike avslutade överenskommelsen bragtes i kraft medels en den 10 maj 1968 given förordning (Fördr.ser. 23/68), den med Ungern avslutade överenskommelsen medels en den 24 maj 1968 given förordning (Fördr.ser. 26/68) och den med Rumänien ingångna överenskommelsen medels en den 13 september 1968 given förordning (Fördr.ser. 55/68). Dessutom har man i december senaste år underhandlat med Belgien om en motsvarande överenskommelse, men den har ej tillsvidare undertecknats.

På motsvarande sätt som all annan landsvägstrafik har även landsvägstrafiken mellan Finland och Sovjetunionen utvecklats intensivt på 1960-talet, såsom framgår av följande tal:

Motorfordonens gränsöverskridanden i trafiken med Sovjetunionen:

	Personbilar	Bussar	Lastbilar
1960	2 002	614	2
1967	5 070	2 335	2 431

Av personbilarna var år 1967 cirka 3 000, av bussarna den övervägande delen cirka 2 100 och av lastbilarna 1 093 finska. An-
13414/68

talet sovjetiska lastbilar vid gränsöverskridningarna år 1967 var 1 025 och de övriga fördelades mellan olika länder. Antalet gränsöverskridanden av sovjetiska personbilar och bussar har varit relativt ringa.

För att vidare utveckla trafiken mellan Finland och Sovjetunionen och för att trygga finska intressen i den intensivt utvecklade person- och godstrafiken visade det sig nödvändigt att åstadkomma en överenskommelse mellan Finland och Sovjetunionen som motsvarar de andra redan tidigare avslutade avtalen om landsvägstrafik. Dess åstadkommande var mycket viktigt även på grund av att man i Sovjetunionen planerar att införa en särskild vägtrafikskatt, som i avsevärd grad skulle belasta de finska företagarnas verksamhet. Förhandlingarna rörande överenskommelsen hölls i Leningrad den 13—17 augusti 1968 och de fortsattes i Helsingfors den 16—18 oktober 1968. Redan i Leningrad paraferades en överenskommelse om biltrafik mellan de båda länderna, vari under förhandlingarna i Helsingfors gjordes några smärre ändringar, samtidigt som ett till överenskommelsen anslutet protokoll uppgjordes. Både överenskommelsen och protokollet undertecknades i Helsingfors den 18 oktober 1968 i samband med RFSR:s biltrafik- och landsvägsministerns besök.

Överenskommelsen skapar goda förutsättningar för utvecklingen av turismen och handeln mellan Finland och Sovjetunionen, ty i densamma innefattas bestämmelser, vilka främjar både person- och godsbefordran.

Enligt artikel 1 i överenskommelsen utförs regelbunden och tillfällig personbefordran med bussar samt godsbefordran med motorfordon mellan de båda staterna och genom deras territorier i enlighet med den-

na överenskommelse utnyttjande för internationell biltrafik öppnade landsvägar. I förutnämnda protokoll konstateras det att på finskt område alla för allmän trafik öppnade vägar även är tillgängliga för internationell biltrafik. Sovjetunionen har överlämnat till de finska myndigheterna en karta över de i Sovjetunionen för internationell biltrafik öppnade vägarna. Den förvaras på ministeriets för kommunikationsväsendet och allmänna arbetena vägtrafikavdelning.

I jämförelse med det rådande avtalslösa tillståndet innebär överenskommelsen en betydande förbättring, då trafikutövarnas rättigheter blivit definierade. De kan nu anskaffa trafiktillståndet, som fordras för både person- och godsbefordran i enlighet med artikel 3 och 5 av myndigheterna i det egna landet. Transittrafiken genom Sovjetunionen öppnar för de finska företagen en ny resrut till Balkanländerna.

I förutnämnda protokoll konstateras, att tillstånden inom ramen för den överenskomna kontingenten ges till alla de utövare av internationell trafik, vilka har transportavtal mellan Finland och Sovjetunionen eller till tredje länder genom deras territorier. Tillståndet kan också utfärdas till en fabrik, firma eller ett företag, vars leveransavtal innefattar även transport.

I artikel 2 i överenskommelsen avsedd regelbunden personbefordran med bussar anordnas, då avtalsslutande parternas vederbörande myndigheter därom överenskommer. För utförande av tillfällig personbefordran enligt artikel 4 i överenskommelsen och för godsbefordran enligt artikel 6 erfordras däremot ej trafiktillstånd.

I enlighet med artikel 7 i överenskommelsen erfordras ett av den andra avtalsslutande partens vederbörande myndighet utfärdat speciellt tillstånd, då fordonens huvudmått eller vikt överskrider på den andra avtalsslutande partens område tillåtna huvudmått eller högsta tillåtna vikt eller om farliga ämnen transporteras.

I överenskommelsens artikel 9 inskränks trafikutövningen för att skydda inhemska företagens rättigheter sålunda, att trafikutövare ej är berättigad att utföra person- eller godsbefordran mellan två orter belägna inom den andra avtalsslutande partens territorium. Befordran mellan den andra avtals-

slutande partens territorium samt tredje land förutsätter å sin sida ett specialtillstånd.

I överenskommelsens artikel 12 konstateras, att vardera avtalsslutande partens organisationer och företag kunna sinsemellan överenskomma om de praktiska frågor, vilka ansluter sig till utförandet av i denna överenskommelse avsedd person- eller godsbefordran.

I artikel 14 i överenskommelsen bestäms, att person- och godsbefordran, som utförs på den andra avtalsslutande partens område på grund av denna överenskommelse ävensom motorfordon, vilka utför sådan befordran, är på grundval av reciprocitet befriade från skatter och pålagor för utfärdande av tillstånd avsedda i denna överenskommelse samt för vägnas användning ävensom från skatter och pålagor, som påförs särskilt för varje befordran.

Förutnämnda bestämmelse rörande tillstånd hänför sig för Finlands del till 4 § lagen den 6 augusti 1943 om stämpelskatt (662/43) sådan den lyder i lagen den 23 december 1959 (479/59) och lagen den 20 december 1966 (669/66) samt enligt 6, 8 och 10 §, sådana de lyda i lagen den 20 december 1966 (669/66), uppburen stämpelskatt för tillstånd att bedriva linjetrafik, tillstånd att bedriva beställningstrafik och beslut angående ansökan rörande dispens samt stämpelskatt för avlagsresolutioner beträffande ansökan om nämnda tillstånd och dispenser.

I landsvägstrafiken mellan Finland och Sovjetunionen har man ej tillsvidare i enlighet med reciprocitetsprincipen uppburit skatter av den andra partens trafikutövare. I Sovjetunionen förbereds dock en ny vägskattelag, som torde träda i kraft från den 1 januari 1969 och enligt vilken man börjar uppbära till vägnas användning anslutna skatter av lastbilar på basen av lastbilens totalvikt och körsträcka. Då de finska fordonen erhåller fullständig befrielse från den i Sovjetunionen ikraftträdande nya skatten beträffande i denna överenskommelse avsedd befordran, varom de sovjetiska myndigheterna ej tillsvidare givit de finska myndigheterna närmare uppgifter, befrias de sovjetiska fordonen från att i Finland erlägga enligt 13 § lagen den 30 december 1966 om skatt på motorfordon (722/66) för motorfordon

som införs från utlandet för tillfälligt bruk till Finland uppburen egentlig fordonsskatt och till den ansluten tilläggsskatt, om vars betalningsskyldighet samt belopp närmare stadgas i förordningen angående verkställighet och tillämpning av lagen om skatt på motorfordon (724/66) 9 § 4 mom.

Förutom skatt på motorfordon kan i Finland ifrågakomma av utländska fordon för flytande bränslen uppburen accis till den del, som den i motorfordonets reservoar befintliga bränslemängden överstiger en viss literkvantitet. Propositionen angående denna bränslebeskattning har avlåtits till Riksdagen.

De reformer beträffande skattelagar, vilka förbereds, kan orsaka att till exempel stadgandena om eventuell mervärdeskatt medföra nya beskattningsobjekt även för motorfordonstrafiken. Först sedan skattereformer förverkligats, kan man med säkerhet säga, om överenskommelsen på grund av reformerna behöver ändras.

Den nu behandlade överenskommelsens artikel 15 innefattar bestämmelser rörande trafikförsäkring. I enlighet därmed erfordras för person- och godsbefordran en obligatorisk trafikförsäkring. Dessutom bestäms att varje fordon som utför befordran skall på förhand försäkras. I förutnämnda protokoll konstateras, att på finskt territorium utgör skadeståndets maximibelopp enligt trafikförsäkringen 250 000 mark. På sovjetiskt område täcker trafikförsäkringen å sin sida alla de skador, som fordon orsaka tredje person eller transporterad passagerare.

Överenskommelsens artiklar 16 och 17 innefattar bestämmelser om gräns-, tull-, och hälsovårdsinspektion. Med hälsovårdsinspektion avses hälsovårdsinspektion av människor och djur samt växtskyddsinspektion.

I artikel 25 i överenskommelsen bestäms att överenskommelsen skall godkännas i enlighet med å vardera avtalsslutande partens territorium gällande lagstiftning. Överenskommelsen träder i kraft den dag noterna om dess godkännande utväxlas.

Regeringen anser, att man medelst denna överenskommelse åstadkommer nya bättre möjligheter än förut för finska trafikutövare att deltaga i den till Sovjetunionen och genom dess territorium till tredje länder riktade landsvägstrafiken. Regeringen hoppas att Riksdagen under hösten skulle ha tid att behandla detta ärende för att överenskommelsen på grund av förutnämnda vägtrafikskatt kunde bringas i kraft räknat från januari 1969.

Med stöd av vad ovan anförts och i enlighet med 33 § regeringsformen, föreslås:

att Riksdagen måtte godkänna de bestämmelser i överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds regering om internationell biltrafik, vilka kräver Riksdagens samtycke.

Enär ifrågavarande överenskommelse innehåller bestämmelser, vilka hör till området för lagstiftningen, förelägges samtidigt Riksdagen till antagande följande lagförslag:

Lag

om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds regering om internationell biltrafik.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Bestämmelserna i den i Helsingfors den 18 oktober 1968 mellan Republiken Finlands regering och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds regering avslutade överenskommelsen om internationell biltrafik, skall, för-

såvitt de hör till området för lagstiftningen, vara i kraft såsom därom avtalats. Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas genom förordning.

Helsingfors den 8 november 1968.

Republikens President

Minister för utrikesärendena

(Översättning)

ÖVERENSKOMMELSE

mellan Republiken Finlands regering och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds regering om internationell biltrafik

Republiken Finlands regering och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds regering,

med beaktande av den gynnsamma utvecklingen av förbindelserna mellan Finland och Sovjetunionen, vilka grundar sig på det år 1948 ingångna fördraget om vänskap, samarbete och ömsesidigt bistånd,

i sin önskan att vidare främja person- och godsbefordran med bilar mellan de båda länderna och genom deras territorier till tredje länder,

har beslutat ingå denna Överenskommelse och för detta ändamål till sina befullmäktigade ombud utsett:

Republiken Finlands Regering

— Finlands minister för kommunikationsväsendet och allmänna arbetena Paavo Aitio,

Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds Regering

— Rysslands Federativa Socialistiska Rådsrepublikens biltrafik- och landsvägsminister Jevgeni Georgevitsh Trubitsyn,

vilka, efter att ha utväxlat sina fullmakter, vilka befunnits riktiga och behöriga, enats om följande:

Artikel 1

Regelbunden och tillfällig personbefordran med bussar samt godsbefordran med motorfordon (lastbilar med egentliga släpvagnar

СОГЛАШЕНИЕ

между Правительством Финляндской Республики и Правительством Союза Советских Социалистических Республик о международном автомобильном сообщении

Правительство Финляндской Республики и Правительство Союза Советских Социалистических Республик,

принимая во внимание успешное развитие финляндско-советских отношений, основывающихся на финляндско-советском Договоре о дружбе, сотрудничестве и взаимной помощи 1948 года,

руководствуясь стремлением к дальнейшему развитию пассажирского и грузового автомобильного сообщения между обеими странами, а также транзитом по их территориям в третьи страны,

решили заключить настоящее Соглашение и с этой целью назначили своими уполномоченными:

Правительство Финляндской Республики

— Пааво Айттио, Министра путей сообщения и общественных работ Финляндии,

Правительство Союза Советских Социалистических Республик

— Трубицын Евгений Георгиевич, Министра автомобильного транспорта и шоссейных дорог РСФСР,

которые после обмена полномочиями, найденными в должной форме и надлежащем порядке, договорились о нижеследующем:

Статья 1

В соответствии с настоящим Соглашением будут осуществляться регулярные и нерегулярные перевозки пасса-

eller med påhängsvagnar eller utan dessa) mellan båda staterna och genom deras territorier utförs i enlighet med denna överenskommelse utnyttjande för internationell biltrafik öppnade landsvägar.

I. Personbefordran

Artikel 2

1. Regelbunden personbefordran med bussar anordnas, då avtalsslutande parternas vederbörande myndigheter därom överenskommer.

2. Avtalsslutande parternas vederbörande myndigheter uppgör i god tid för varandra förslag om anordnandet av sådan befordran. Dessa förslag skall innehålla följande uppgifter: Trafikutövers (firmas) namn, resrutten, tidtabell, tariff och platserna för uppehåll, där trafikutövare upptar passagerare eller vart de avlämnas samt utredning om tidpunkten, då man planerar utföra befordran.

Artikel 3

1. Tillfällig personbefordran med bussar utförs på basen av avtalsslutande parternas vederbörande myndigheter utfärdade tillstånd.

2. Avtalsslutande parternas vederbörande myndigheter bevilja tillstånd för den del av resan som utförs inom dess eget territorium.

3. För varje tillfällig personbefordran med buss erfordras ett särskilt tillstånd som berättigar till en tur- och returreisa, såvitt ej i tillståndet annorlunda sägs.

4. Avtalsslutande parternas vederbörande myndigheter tillställa varandra årligen ömsesidigt överenskommet antal tillståndsförmulär för tillfällig personbefordran. Dessa förmulär bör förses med vederbörande myndighets, som beviljat tillståndet, stämpel och underskrift.

жиров автобусами и перевозки грузов автотранспортными средствами (грузовыми автомобилями с прицепами или полуприцепами, или без них) между обеими странами и транзитом по их территориям, по шоссе и дорогам, открытым для международного автомобильного сообщения.

I. Перевозки пассажиров

Статья 2

1. Регулярные перевозки пассажиров автобусами организуются по согласованию между компетентными органами Договаривающихся Сторон.

2. Предложения об организации таких перевозок заблаговременно передаются друг другу компетентными органами Договаривающихся Сторон. Эти предложения должны содержать данные относительно: наименования перевозчика (фирмы), маршрута следования, расписания движения, тарифа, пунктов остановки, на которых перевозчик будет производить посадку и высадку пассажиров, а также намечаемого периода выполнения перевозок.

Статья 3

1. Нерегулярные перевозки пассажиров автобусами будут осуществляться на основе разрешений, выдаваемых компетентными органами Договаривающихся Сторон.

2. Компетентные органы Договаривающихся Сторон будут выдавать разрешение на тот участок пути, который проходит по их территории.

3. Для каждой нерегулярной перевозки пассажиров автобусом должно быть выдано отдельное разрешение, которое дает право на совершение одного рейса туда и обратно, если иное не оговорено в самом разрешении.

4. Компетентные органы Договаривающихся Сторон ежегодно будут передавать друг другу взаимно согласованное количество бланков разрешений для нерегулярных перевозок пассажиров. Эти бланки должны иметь печать и подпись компетентного органа, выдавшего разрешение.

5. Avtalsslutande parternas vederbörande myndigheter överenskommer om organiserandet av utbytet av tillståndsförmulären.

Artikel 4

1. För utförande av tillfällig personbefordran med bussar erfordras ej tillstånd, om

a) med samma buss transporteras under hela resan samma persongrupp på resa, som påbörjas och avslutas inom den avtalsslutande parts territorium, var bussen är registrerad.

b) med samma buss transporteras under hela resan samma persongrupp på resa, som påbörjas inom avtalsslutande parts territorium, var bussen är registrerad och som avslutas inom den andra avtalsslutande parts territorium förutsatt, att fordonet återvänder tomt till registreringslandet.

2. Tillstånd erfordras ej heller vid utbyte av buss som är i olag till annan.

3. Då befordran avsedd i punkt 1 denna artikel utförs skall föraren ha en passagerarförteckning.

II. Godsbefordran

Artikel 5

1. Godsbefordran mellan de båda länderna eller genom deras territorier till tredje land, förutom befordran i enlighet med artikel 6 denna överenskommelse, med lastbilar med egentliga släpvagnar eller med påhängsvagnar eller utan dessa utförs på basen av avtalsslutande parternas vederbörande myndigheter utfärdade tillstånd.

2. För varje godsbefordran med lastbil med egentliga släpvagnar eller med påhängsvagnar eller utan dessa erfordras ett särskilt tillstånd, som berättigar till en tur- och re-

5. Компетентные органы Договаривающихся Сторон согласовывают между собой порядок обмена бланками разрешений.

Статья 4

1. Разрешений не требуется на выполнение нерегулярных перевозок пассажиров автобусами:

a) если группа одного и того же состава перевозится на одном и том же автобусе в продолжении всей поездки, начинающейся и заканчивающейся на территории той Договаривающейся Стороны, где зарегистрирован автобус;

б) если группа пассажиров одного и того же состава перевозится на одном и том же автобусе в одном направлении в продолжении всей поездки, начинающейся на территории Договаривающейся Стороны, где зарегистрирован автобус, и заканчивающейся на территории другой Договаривающейся Стороны при условии, что автобус возвращается в страну, где он зарегистрирован, пустым.

2. Разрешение также не требуется при замене неисправного автобуса другим автобусом.

3. При выполнении перевозок, предусмотренных в пункте 1 настоящей статьи, водитель автобуса должен иметь список пассажиров.

II. Перевозки грузов

Статья 5

1. Перевозки грузов между обеими странами или транзитом через их территорию в третьи страны, за исключением перевозок, предусмотренных в статье 6 настоящего Соглашения, осуществляются грузовыми автомобилями с прицепами или полуприцепами, или без них на основе разрешений, выдаваемых компетентными органами Договаривающихся Сторон.

2. На каждую перевозку грузов, осуществляемую грузовым автомобилем с прицепом или полуприцепом, или без них, должно быть выдано отдельное

turresa, såvitt ej i tillståndet annorlunda sägs.

3. Avtalsslutande parternas vederbörande myndigheter tillställa varandra årligen ömsesidigt överenskommet antal tillståndsförmålar för godsbefordran. Dessa förmålar bör förses med vederbörande myndighets, som beviljar tillståndet, stämpel och underskrift.

4. Avtalsslutande parternas vederbörande myndigheter överenskommer om organiserandet av utbytet av tillståndsförmålar.

Artikel 6

Tillstånd erfordras dock icke för:

- a) befordran av flyttgods;
- b) befordran av föremål, utrustning och material avsedda för mässor och utställningar;
- c) befordran av fordon, djur och annan utrustning och material avsedda för sportevenemang;
- d) befordran av teaterdekorationer och tillbehör samt befordran av musikinstrument och utrustning för framställning av filmer, radio- eller televisionsutsändningar;
- e) befordran av lik och avlidnas aska.

I punkterna b), c) och d) denna artikel nämnda undantag tillämpas endast med villkor att varorna återutförs till fordonets registreringsland eller att de befordras till tredje lands område.

Artikel 7

1. Då fordon, som är tomt eller lastat, huvudmått och vikt överskrida på den andra avtalsslutande partens område tillåtna huvudmått eller högsta tillåtna vikt eller om farliga ämnen transporteras, skall trafikutövare

ge tillstånd, vilket ger rätt att utföra ett resrutten, om det inte är avtalat i själva tillståndet.

3. Компетентные органы Договаривающихся Сторон ежегодно будут передавать друг другу взаимно согласованное количество бланков разрешений на перевозки грузов. Эти бланки должны иметь печать и подпись компетентного органа, выдавшего разрешения.

4. Компетентные органы Договаривающихся Сторон согласовывают между собой порядок обмена бланками разрешений.

Статья 6

1. Разрешений не требуется на выполнение перевозок:

- a) движимого имущества при переселении;
- b) экспонатов, оборудования и материалов, предназначенных для ярмарок и выставок;
- в) транспортных средств, животных, а также различного инвентаря и имущества, предназначенных для проведения спортивных мероприятий;
- г) театральных декораций и реквизитов, музыкальных инструментов, оборудования и принадлежностей для киносъемок, радио и телевизионных передач;
- д) тел или праха умерших.

2. Исключения, предусмотренные в подпунктах б), в), г) пункта 1 настоящей статьи, действуют только в тех случаях, если груз подлежит возврату в страну, в которой зарегистрировано автотранспортное средство, или если груз будет перевозиться на территорию третьей страны.

Статья 7

1. Когда габариты или вес автотранспортного средства, следующего без груза или с грузом, превышают установленные на территории другой Договаривающейся Стороны нормы, а также

anskaffa ett speciellt tillstånd av den andra avtalsslutande partens vederbörande myndighet.

2. Om det i punkt 1 nämnda tillståndet begränsar trafik med fordonet till en bestämd resrutt, skall befordran äga rum längs denna resrutt.

III. Allmänna bestämmelser

Artikel 8

1. I denna överenskommelse förutsatt befordran må endast utföras av sådana trafikutövare, vilka enligt det egna landets lagstiftning är berättigade att utföra internationell befordran.

2. Motorfordon, vilka utföra internationell befordran skall förses med landets nationella tecken och nationalitetskännetecken.

Artikel 9

1. Trafikutövare är ej berättigad att utföra person- eller godsbefordran mellan två orter belägna inom den andra avtalsslutande partens territorium.

2. Trafikutövare må utföra befordran mellan den andra avtalsslutande partens territorium samt tredje land, för såvitt han därtill erhållit ett specialtillstånd av den andra avtalsslutande partens vederbörande myndighet.

Artikel 10

För godsbefordran som utförs i enlighet med denna överenskommelse erfordras en fraktsedel.

Artikel 11

1. Förare av buss och lastbil skall ha sitt nationella eller ett internationellt körkort och ifrågavarande fordonets nationella registreringsintyg.

при перевозках опасных грузов, перевозчик должен получить специальное разрешение компетентных органов другой Договаривающейся Стороны.

2. Если упомянутое в пункте 1 разрешение ограничивает движение автотранспортного средства по определенному маршруту, перевозка должна осуществляться по этому маршруту.

III. Общие постановления

Статья 8

1. Перевозки, предусмотренные настоящим Соглашением, могут выполняться только перевозчиками, которые согласно внутреннему законодательству своей страны допущены к осуществлению международных перевозок.

2. Автотранспортные средства, осуществляющие международные перевозки, должны иметь национальный регистрационный и отличительный знаки своей страны.

Статья 9

1. Перевозчику не разрешается осуществлять перевозки пассажиров или грузов между двумя пунктами, расположенными на территории другой Договаривающейся Стороны.

2. Перевозчик может осуществлять перевозки с территории другой Договаривающейся Стороны на территорию третьей страны, если он получил на это специальное разрешение компетентного органа другой Договаривающейся Стороны.

Статья 10

Перевозки грузов, предусмотренные этим Соглашением, осуществляются по накладным.

Статья 11

1. Водитель автобуса или грузового автомобиля должен иметь национальные или международные водительские права и национальные регистрационные документы на автотранспортные средства.

2. Det nationella eller internationella körkortet bör motsvara formuläret för det i den internationella konventionen om vägtrafik avsedda körkortet.

Artikel 12

Vardera avtalsslutande parts organisationer och företag kunna sinsemellan överenskomma om de praktiska frågor, vilka ansluter sig till utförandet av i denna överenskommelse avsedd person- eller godsbefordran.

Artikel 13

Räkenskaperna i anledning av tillämpningen av denna överenskommelse regleras och likviderna erlägges i enlighet med de mellan avtalsslutande parterna på betalningsdagen gällande betalningsavtalen.

Artikel 14

Person- och godsbefordran, som utförs på den andra avtalsslutande partens område på grund av denna överenskommelse ävensom motorfordon, vilka utför sådan befordran, är på grundval av reciprocitet befriade från skatter och pålagor för utfärdande av tillstånd avsedda i denna överenskommelse samt för vägnas användning ävensom från skatter och pålagor, som påförs särskilt för varje befordran.

Artikel 15

För person- och godsbefordran i enlighet med denna överenskommelse erfordras obligatorisk trafikförsäkring. Trafikutövare är på förhand skyldig att försäkra varje fordon, som utför nämnd befordran.

Artikel 16

Gräns-, tull-, och hälsovårdsinspektionen, som utförs i enlighet med de internationella konventioner, vilka de båda parterna biträtt, och på frågor, som dessa överenskommelser

2. Национальные или международные водительские права должны соответствовать образцу, установленному Международной конвенцией о дорожном движении.

Статья 12

Практические вопросы, связанные с осуществлением перевозок пассажиров и грузов, предусмотренных настоящим Соглашением, могут регулироваться между организациями и предприятиями обеих Договаривающихся Сторон.

Статья 13

Расчеты и платежи, вытекающие из выполнения настоящего Соглашения, будут производиться в соответствии с действующими между Договаривающимися Сторонами в день платежа соглашениями о расчетах и платежах.

Статья 14

Перевозки пассажиров и грузов, осуществляемые на территории другой Договаривающейся Стороны на основе настоящего Соглашения, а также автотранспортные средства, выполняющие эти перевозки, освобождаются на основе взаимности от налогов и сборов, связанных с разрешениями, предусмотренными настоящим Соглашением, и использованием дорог, а также от налогов и сборов, взимаемых отдельно с каждой перевозки.

Статья 15

Перевозки пассажиров и грузов на основании настоящего Соглашения осуществляются при условии обязательного страхования гражданской ответственности. Перевозчик обязан заранее застраховать каждое автотранспортное средство, выполняющее указанные перевозки.

Статья 16

В отношении пограничного, таможенного и санитарного контроля будут применяться положения международных соглашений, участниками которых яв-

icke reglerar, tillämpas vardera avtalsslutande partens interna lagstiftning.

Artikel 17

Gräns-, tull-, och hälsovårdsinspektionen vid befordran av svårt sjuka personer samt vid utförandet av regelbunden personbefordran med bussar och befordran av djur och lätt förskämda varor äger rum med företrädesrätt.

Artikel 18

1. Vid utförandet av befordran enligt denna överenskommelse uppbärs ej tull och erfordras ej tillstånd till andra avtalsslutande partens territorium importerat:

- a) motorbränsle, som ingår i fordonets motors bränslesystem funktionellt och konstruktivt tillhörande bränslereservoarer, sådana de planerats och konstruerats i ifrågavarande fordonsmodell;
- b) smörjämnen;
- c) reservdelar.

2. Oanvända reservdelar skall återutföras och ersätta reservdelar antingen återutföras eller förstöras eller överlämnas i enlighet med gällande bestämmelser inom denna avtalsslutande parts område.

Artikel 19

Avtalsslutande parts trafikutövare skall iaktta trafikbestämmelser och andra lagstadganden i den stat, inom vars territorium fordonet befinner sig.

Artikel 20

Överträdes bestämmelserna i denna överenskommelse skall vederbörande myndigheter i det land, där motorfordonet registrerats, på begäran av det land, där överträdelser inträffat oberoende av i det först-

läutas obe Договаривающиеся Стороны, а при решении вопросов, не урегулированных этими Соглашениями, будет применяться внутреннее законодательство каждой из Договаривающихся Сторон.

Статья 17

Пограничный, таможенный и санитарный контроль при перевозках тяжелобольных, регулярных перевозках пассажиров автобусами, а также при перевозках животных и скоропортящихся грузов будет осуществляться вне очереди.

Статья 18

1. При выполнении перевозок на основании настоящего Соглашения взаимно освобождаются от таможенных сборов и разрешений ввозимые на территорию другой Договаривающейся Стороны:

- a) горючее, находящееся в предусмотренных для каждой модели автотранспортного средства емкостях, технологически и конструктивно связанных с системой питания двигателя;
- б) смазочные материалы;
- в) запасные части.

2. Неиспользованные запасные части подлежат обратному вывозу, а замененные запасные части должны быть либо вывезены из страны, либо уничтожены, либо сданы в порядке, установленном на территории соответствующей Договаривающейся Стороны.

Статья 19

Перевозчики Договаривающихся Сторон обязаны соблюдать правила движения и другие законы страны, на территории которой находится автотранспортное средство.

Статья 20

В случае нарушения постановлений настоящего Соглашения, компетентные органы страны, где зарегистрировано автотранспортное средство, обязаны, по просьбе компетентных органов

nämnda landet gällande lagstadganden, vidtaga någon av följande åtgärder:

- a) tilldela den trafikutövare, som gjort sig skyldig till överträdelser varning;
- b) tilldela den trafikutövare, som gjort sig skyldig till överträdelsen varning jämte ett meddelande om att ifall överträdelser ännu inträffar, tillståndet indrages för viss tid eller återkallas i enlighet med punkt c nedan;

- c) indraga tillståndet för viss tid eller återkalla detsamma.

Den andra avtalsslutande partens vederbörande myndigheter skall underrättas om de vidtagna åtgärderna.

Artikel 21

Avtalsslutande parternas vederbörande myndigheter är i kontakt med varandra i och för avgörandet av frågor som grundar sig på tillämpningen av denna överenskommelse samt i och för utbyte av erhållna erfarenheter.

Artikel 22

Vardera avtalsslutande parts interna lagstiftning tillämpas på samtliga frågor, vilka ej reglerats medels denna överenskommelse eller sådan internationell överenskommelse som vardera avtalsslutande parten biträtt.

Artikel 23

Eventuella meningsskiljaktigheter om tolkningen och tillämpningen av denna överenskommelse avgör de avtalsslutande parterna genom förhandlingar eller genom att annars kontakta den andra avtalsslutande parten.

Artikel 24

Denna överenskommelse inverkar ej på avtalsslutande parternas rättigheter och förpliktelser, vilka följer av andra av dem avslutade internationella fördrag.

другой страны, в которой нарушение имело место, независимо от действующего законодательства своей страны выполнить одно из следующих мероприятий:

- a) сделать перевозчику-нарушителю предупреждение;
- б) сделать перевозчику-нарушителю предупреждение с заявлением, что в случае повторения нарушения разрешение на осуществление перевозок либо будет отменено на определенный срок, либо аннулировано согласно подпункту в) настоящей статьи;
- в) разрешение, выданное на основании настоящего Соглашения, либо отменить на определенный срок, либо аннулировать.

Компетентные органы другой Договаривающейся Стороны должны быть извещены о принятых мерах.

Статья 21

Компетентные органы Договаривающихся Сторон будут поддерживать между собой контакты для обсуждения вопросов, связанных с выполнением настоящего Соглашения и для обмена опытом.

Статья 22

Вопросы, не урегулированные настоящим Соглашением, а также международными соглашениями, участниками которых являются обе Договаривающиеся Стороны, будут решаться согласно внутреннему законодательству каждой из Договаривающихся Сторон.

Статья 23

Договаривающиеся Стороны будут решать все спорные вопросы, могущие возникнуть в связи с толкованием и применением настоящего Соглашения, путем переговоров и консультаций.

Статья 24

Настоящее Соглашение не затрагивает прав и обязанностей Договаривающихся Сторон, вытекающих из других заключенных ими международных договоров и соглашений.

Artikel 25

Denna överenskommelse skall godkännas i enlighet med å vardera avtalsslutande partens territorium gällande lagstiftning. Den träder i kraft den dag noterna om dess godkännande utväxlats.

Denna överenskommelse har uppgjorts för obestämd tid och fortsätter den att gälla, tills 90 dagar förflutit efter den dag, då andra avtalsslutande parten meddelar den andra avtalsslutande parten om sin avsikt att uppsäga den.

Som skedde i Helsingfors den 18 oktober 1968 i två exemplar på finska och ryska språken, vilka båda texter äga lika vitsord.

För Republiken Finlands Regering

Paavo Aitio

För Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds Regering

Je. G. Trubitsyn

Статья 25

Настоящее Соглашение подлежит одобрению в соответствии с законодательством, действующим на территории каждой из Договаривающихся Сторон. Оно вступает в силу в день обмена нотами, извещающими о его одобрении.

Настоящее Соглашение заключено на неопределенный срок и сохраняет свое действие впредь до истечения 90 дней со дня, когда одна из Договаривающихся Сторон сообщит другой Договаривающейся Стороне о своем желании прекратить его действие.

Совершено в Хельсинки 18 сентября 1968 года в двух экземплярах, каждый на финском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

По уполномочию
Правительства
Финляндской Республики

Пааво Айтио

По уполномочию
Правительства
Союза Советских Социалистических Республик

Е. Г. Трубицын

Regeringens proposition till riksdagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds regering om internationell biltrafik.

För att lösa de problem som orsakats av den intensiva utvecklingen av den internationella landsvägstrafiken avslutade Finland den 5 november 1958 med Danmark, Norge och Sverige en överenskommelse om person- och godsbefordran å väg, som bragtes i kraft medels en den 9 januari 1959 given förordning (Fördr.ser. 1/1959), samt den 27 oktober 1967 med Frankrike, den 10 november 1967 med Ungern och den 1 april 1968 med Rumänien överenskommelser om internationell landsvägstrafik. Den med Frankrike avslutade överenskommelsen bragtes i kraft medels en den 10 maj 1968 given förordning (Fördr.ser. 23/68), den med Ungern avslutade överenskommelsen medels en den 24 maj 1968 given förordning (Fördr.ser. 26/68) och den med Rumänien ingångna överenskommelsen medels en den 13 september 1968 given förordning (Fördr.ser. 55/68). Dessutom har man i december senaste år underhandlat med Belgien om en motsvarande överenskommelse, men den har ej tillsvidare undertecknats.

På motsvarande sätt som all annan landsvägstrafik har även landsvägstrafiken mellan Finland och Sovjetunionen utvecklats intensivt på 1960-talet, såsom framgår av följande tal:

Motorfordonens gränsöverskridanden i trafiken med Sovjetunionen:

	Personbilar	Bussar	Lastbilar
1960	2 002	614	2
1967	5 070	2 335	2 431

Av personbilarna var år 1967 cirka 3 000, av bussarna den övervägande delen cirka 2 100 och av lastbilarna 1 093 finska. An-

talet sovjetiska lastbilar vid gränsöverskridningarna år 1967 var 1 025 och de övriga fördelades mellan olika länder. Antalet gränsöverskridanden av sovjetiska personbilar och bussar har varit relativt ringa.

För att vidare utveckla trafiken mellan Finland och Sovjetunionen och för att trygga finska intressen i den intensivt utvecklade person- och godstrafiken visade det sig nödvändigt att åstadkomma en överenskommelse mellan Finland och Sovjetunionen som motsvarar de andra redan tidigare avslutade avtalen om landsvägstrafik. Dess åstadkommande var mycket viktigt även på grund av att man i Sovjetunionen planerar att införa en särskild vägtrafikskatt, som i avsevärd grad skulle belasta de finska företagarnas verksamhet. Förhandlingarna rörande överenskommelsen hölls i Leningrad den 13—17 augusti 1968 och de fortsattes i Helsingfors den 16—18 oktober 1968. Redan i Leningrad paraferades en överenskommelse om biltrafik mellan de båda länderna, vari under förhandlingarna i Helsingfors gjordes några smärre ändringar, samtidigt som ett till överenskommelsen anslutet protokoll uppgjordes. Både överenskommelsen och protokollet undertecknades i Helsingfors den 18 oktober 1968 i samband med RFSR:s biltrafik- och landsvägsministerns besök.

Överenskommelsen skapar goda förutsättningar för utvecklingen av turismen och handeln mellan Finland och Sovjetunionen, ty i densamma innefattas bestämmelser, vilka främjar både person- och godsbefordran.

Enligt artikel 1 i överenskommelsen utförs regelbunden och tillfällig personbefordran med bussar samt godsbefordran med motorfordon mellan de båda staterna och genom deras territorier i enlighet med den-

na överenskommelse utnyttjande för internationell biltrafik öppnade landsvägar. I förutnämnda protokoll konstateras det att på finskt område alla för allmän trafik öppnade vägar även är tillgängliga för internationell biltrafik. Sovjetunionen har överlämnat till de finska myndigheterna en karta över de i Sovjetunionen för internationell biltrafik öppnade vägarna. Den förvaras på ministeriets för kommunikationsväsendet och allmänna arbetena vägtrafikavdelning.

I jämförelse med det rådande avtalslösa tillståndet innebär överenskommelsen en betydande förbättring, då trafikutövarnas rättigheter blivit definierade. De kan nu anskaffa trafiktillståndet, som fordras för både person- och godsbefordran i enlighet med artikel 3 och 5 av myndigheterna i det egna landet. Transittrafiken genom Sovjetunionen öppnar för de finska företagen en ny resrutt till Balkanländerna.

I förutnämnda protokoll konstateras, att tillstånden inom ramen för den överenskomna kontingenten ges till alla de utövare av internationell trafik, vilka har transportavtal mellan Finland och Sovjetunionen eller till tredje länder genom deras territorier. Tillståndet kan också utfärdas till en fabrik, firma eller ett företag, vars leveransavtal innefattar även transport.

I artikel 2 i överenskommelsen avsedd regelbunden personbefordran med bussar anordnas, då avtalsslutande parternas vederbörande myndigheter därom överenskommer. För utförande av tillfällig personbefordran enligt artikel 4 i överenskommelsen och för godsbefordran enligt artikel 6 erfordras däremot ej trafiktillstånd.

I enlighet med artikel 7 i överenskommelsen erfordras ett av den andra avtalsslutande partens vederbörande myndighet utfärdat speciellt tillstånd, då fordonens huvudmått eller vikt överskrider på den andra avtalsslutande partens område tillåtna huvudmått eller högsta tillåtna vikt eller om farliga ämnen transporteras.

I överenskommelsens artikel 9 inskränkes trafikutövningen för att skydda inhemska företagens rättigheter sålunda, att trafikutövare ej är berättigad att utföra person- eller godsbefordran mellan två orter belägna inom den andra avtalsslutande partens territorium. Befordran mellan den andra avtals-

slutande partens territorium samt tredje land förutsätter å sin sida ett specialtillstånd.

I överenskommelsens artikel 12 konstateras, att vardera avtalsslutande partens organisationer och företag kunna sinsemellan överenskomma om de praktiska frågor, vilka ansluter sig till utförandet av i denna överenskommelse avsedd person- eller godsbefordran.

I artikel 14 i överenskommelsen bestäms, att person- och godsbefordran, som utförs på den andra avtalsslutande partens område på grund av denna överenskommelse ävensom motorfordon, vilka utför sådan befordran, är på grundval av reciprocitet befriade från skatter och pålagor för utfärdande av tillstånd avsedda i denna överenskommelse samt för vägnas användning ävensom från skatter och pålagor, som påförs särskilt för varje befordran.

Förutnämnda bestämmelse rörande tillstånd hänför sig för Finlands del till 4 § lagen den 6 augusti 1943 om stämpelskatt (662/43) sådan den lyder i lagen den 23 december 1959 (479/59) och lagen den 20 december 1966 (669/66) samt enligt 6, 8 och 10 §, sådana de lyda i lagen den 20 december 1966 (669/66), uppburen stämpelskatt för tillstånd att bedriva linjetrafik, tillstånd att bedriva beställningstrafik och beslut angående ansökan rörande dispens samt stämpelskatt för avlagsresolutioner beträffande ansökan om nämnda tillstånd och dispenser.

I landsvägstrafiken mellan Finland och Sovjetunionen har man ej tillsvidare i enlighet med reciprocitetsprincipen uppburit skatter av den andra partens trafikutövare. I Sovjetunionen förbereds dock en ny vägskattelag, som torde träda i kraft från den 1 januari 1969 och enligt vilken man börjar uppbära till vägnas användning anslutna skatter av lastbilar på basen av lastbilens totalvikt och körsträcka. Då de finska fordonen erhåller fullständig befrielse från den i Sovjetunionen ikraftträdande nya skatten beträffande i denna överenskommelse avsedd befordran, varom de sovjetiska myndigheterna ej tillsvidare givit de finska myndigheterna närmare uppgifter, befrias de sovjetiska fordonen från att i Finland erlägga enligt 13 § lagen den 30 december 1966 om skatt på motorfordon (722/66) för motorfordon

som införs från utlandet för tillfälligt bruk till Finland uppburen egentlig fordonsskatt och till den ansluten tilläggsskatt, om vars betalningsskyldighet samt belopp närmare stadgas i förordningen angående verkställighet och tillämpning av lagen om skatt på motorfordon (724/66) 9 § 4 mom.

Förutom skatt på motorfordon kan i Finland ifrågakomma av utländska fordon för flytande bränslen uppburen accis till den del, som den i motorfordonets reservoir befintliga bränslemängden överstiger en viss literkvantitet. Propositionen angående denna bränslebeskattning har avlåtits till Riksdagen.

De reformer beträffande skattelagar, vilka förbereds, kan orsaka att till exempel stadgandena om eventuell mervärdeskatt medföra nya beskattningsobjekt även för motorfordonstrafiken. Först sedan skattereformer förverkligats, kan man med säkerhet säga, om överenskommelsen på grund av reformerna behöver ändras.

Den nu behandlade överenskommelsens artikel 15 innefattar bestämmelser rörande trafikförsäkring. I enlighet därmed erfordras för person- och godsbefordran en obligatorisk trafikförsäkring. Dessutom bestäms att varje fordon som utför befordran skall på förhand försäkras. I förutnämnda protokoll konstateras, att på finskt territorium utgör skadeståndets maximibelopp enligt trafikförsäkringen 250 000 mark. På sovjetiskt område täcker trafikförsäkringen å sin sida alla de skador, som fordon orsaka tredje person eller transporterad passagerare.

Överenskommelsens artiklar 16 och 17 innefattar bestämmelser om gräns-, tull-, och hälsovårdsinspektion. Med hälsovårdsinspektion avses hälsovårdsinspektion av människor och djur samt växtskyddsinspektion.

I artikel 25 i överenskommelsen bestäms att överenskommelsen skall godkännas i enlighet med å vardera avtalsslutande partens territorium gällande lagstiftning. Överenskommelsen träder i kraft den dag noterna om dess godkännande utväxlas.

Regeringen anser, att man medelst denna överenskommelse åstadkommer nya bättre möjligheter än förut för finska trafikutövare att deltaga i den till Sovjetunionen och genom dess territorium till tredje länder riktade landsvägstrafiken. Regeringen hoppas att Riksdagen under hösten skulle ha tid att behandla detta ärende för att överenskommelsen på grund av förutnämnda vägtrafikskatt kunde bringas i kraft räknat från januari 1969.

Med stöd av vad ovan anförts och i enlighet med 33 § regeringsformen, föreslås:

att Riksdagen måtte godkänna de bestämmelser i överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds regering om internationell biltrafik, vilka kräver Riksdagens samtycke.

Enär ifrågavarande överenskommelse innehåller bestämmelser, vilka hör till området för lagstiftningen, förelägges samtidigt Riksdagen till antagande följande lagförslag:

na överenskommelse utnyttjande för internationell biltrafik öppnade landsvägar. I förutnämnda protokoll konstateras det att på finskt område alla för allmän trafik öppnade vägar även är tillgängliga för internationell biltrafik. Sovjetunionen har överlämnat till de finska myndigheterna en karta över de i Sovjetunionen för internationell biltrafik öppnade vägarna. Den förvaras på ministeriets för kommunikationsväsendet och allmänna arbetena vägtrafikavdelning.

I jämförelse med det rådande avtalslösa tillståndet innebär överenskommelsen en betydande förbättring, då trafikutövarnas rättigheter blivit definierade. De kan nu ansöka om trafikstillstånd, som fordras för både person- och godsbefordran i enlighet med artikel 3 och 5 av myndigheterna i det egna landet. Transittrafiken genom Sovjetunionen öppnar för de finska företagarna en ny resrutt till Balkanländerna.

I förutnämnda protokoll konstateras, att tillstånden inom ramen för den överenskomna kontingenten ges till alla de utövare av internationell trafik, vilka har transportavtal mellan Finland och Sovjetunionen eller till tredje länder genom deras territorier. Tillståndet kan också utfärdas till en fabrik, firma eller ett företag, vars leveransavtal innefattar även transport.

I artikel 2 i överenskommelsen avsedd regelbunden personbefordran med bussar anordnas, då avtalsslutande parternas vederbörande myndigheter därom överenskommer. För utförande av tillfällig personbefordran enligt artikel 4 i överenskommelsen och för godsbefordran enligt artikel 6 erfordras däremot ej trafikstillstånd.

I enlighet med artikel 7 i överenskommelsen erfordras ett av den andra avtalsslutande partens vederbörande myndighet utfärdat speciellt tillstånd, då fordons huvudmått eller vikt överskrider på den andra avtalsslutande partens område tillåtna huvudmått eller högsta tillåtna vikt eller om farliga ämnen transporteras.

I överenskommelsens artikel 9 inskränkes trafikutövningen för att skydda inhemska företagens rättigheter sålunda, att trafikutövare ej är berättigad att utföra person- eller godsbefordran mellan två orter belägna inom den andra avtalsslutande partens territorium. Befordran mellan den andra avtals-

slutande partens territorium samt tredje land förutsätter å sin sida ett specialtillstånd.

I överenskommelsens artikel 12 konstateras, att vardera avtalsslutande partens organisationer och företag kunna sinsemellan överenskomma om de praktiska frågor, vilka ansluter sig till utförandet av i denna överenskommelse avsedd person- eller godsbe-
fordran.

I artikel 14 i överenskommelsen bestäms, att person- och godsbe-
fordran, som utförs på den andra avtalsslutande partens område på grund av denna överenskommelse ävensom motorfordon, vilka utför sådan befordran, är på grundval av reciprocitet befriade från skatter och pålagor för utfärdande av tillstånd avsedda i denna överenskom-
melse samt för vägarnas användning ävensom från skatter och pålagor, som påförs särskilt för varje befordran.

Förutnämnda bestämmelse rörande tillstånd hänför sig för Finlands del till 4 § lagen den 6 augusti 1943 om stämpelskatt (662/43) sådan den lyder i lagen den 23 december 1959 (479/59) och lagen den 20 december 1966 (669/66) samt enligt 6, 8 och 10 §, sådana de lyda i lagen den 20 december 1966 (669/66), uppburen stämpelskatt för tillstånd att bedriva linjetrafik, tillstånd att bedriva beställningstrafik och beslut angående ansökan rörande dispens samt stämpelskatt för avlagsresolutioner beträffande ansökan om nämnda tillstånd och dispenser.

I landsvägstrafiken mellan Finland och Sovjetunionen har man ej tillsvidare i enlighet med reciprocitetsprincipen uppburit skatter av den andra partens trafikutövare. I Sovjetunionen förbereds dock en ny vägskattelag, som torde träda i kraft från den 1 januari 1969 och enligt vilken man börjar uppbära till vägarnas användning anslutna skatter av lastbilar på basen av lastbilens totalvikt och körsträckan. Då de finska fordonen erhåller fullständig befrielse från den i Sovjetunionen ikraftträdande nya skatten beträffande i denna överenskommelse avsedd befordran, varom de sovjetiska myndigheterna ej tillsvidare givit de finska myndigheterna närmare uppgifter, befrias de sovjetiska fordonen från att i Finland erlägga enligt 13 § lagen den 30 december 1966 om skatt på motorfordon (722/66) för motorfordon

som införs från utlandet för tillfälligt bruk till Finland uppburen egentlig fordons-
skatt och till den ansluten tilläggsskatt, om vars betalningsskyldighet samt belopp närmare stadgas i förordningen angående verkställighet och tillämpning av lagen om skatt på motorfordon (724/66) 9 § 4 mom.

Förutom skatt på motorfordon kan i Finland ifrågakomma av utländska fordon för flytande bränslen uppburen accis till den del, som den i motorfordonets reservoar be-
fintliga bränslemängden överstiger en viss literkvantitet. Propositionen angående denna bränslebeskattning har avlämnats till Riksdagen.

De reformer beträffande skattelagar, vilka förbereds, kan orsaka att till exempel stadgandena om eventuell mervärdeskatt medföra nya beskattningsobjekt även för motorfordonstrafiken. Först sedan skattereformer förverkligats, kan man med säkerhet säga, om överenskommelsen på grund av reformerna behöver ändras.

Den nu behandlade överenskommelsens artikel 15 innefattar bestämmelser rörande trafikförsäkring. I enlighet därmed erfordras för person- och godsbe-
fordran en obligatorisk trafikförsäkring. Dessutom bestäms att varje fordon som utför befordran skall på förhand försäkras. I förutnämnda protokoll konstateras, att på finskt territorium utgör skadeståndets maximibelopp enligt trafikförsäkringen 250 000 mark. På sovjetiskt område täcker trafikförsäkringen å sin sida alla de skador, som fordon orsaka tredje person eller transporterad passagerare.

Överenskommelsens artiklar 16 och 17 innefattar bestämmelser om gräns-, tull-, och hälsovårdsinspektion. Med hälsovårdsinspektion avses hälsovårdsinspektion av människor och djur samt växtskyddsinspektion.

I artikel 25 i överenskommelsen bestäms att överenskommelsen skall godkännas i enlighet med å vardera avtalsslutande partens territorium gällande lagstiftning. Överenskommelsen träder i kraft den dag noterna om dess godkännande utväxlas.

Regeringen anser, att man medelst denna överenskommelse åstadkommer nya bättre möjligheter än förut för finska trafikutövare att delta i den till Sovjetunionen och genom dess territorium till tredje länder riktade landsvägstrafiken. Regeringen hoppas att Riksdagen under hösten skulle ha tid att behandla detta ärende för att överenskom-
melsen på grund av förutnämnda vägtrafikskatt kunde bringas i kraft räknat från januari 1969.

Med stöd av vad ovan anförts och i enlighet med 33 § regeringsformen, föreslås:

att Riksdagen måtte godkänna de bestämmelser i överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds regering om internationell biltrafik, vilka kräver Riksdagens samtycke.

Enär ifrågavarande överenskommelse innehåller bestämmelser, vilka hör till området för lagstiftningen, förelägges samtidigt Riksdagen till antagande följande lagförslag:

Lag

om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds regering om internationell biltrafik.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Bestämmelserna i den i Helsingfors den 18 oktober 1968 mellan Republiken Finlands regering och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds regering avslutade överenskommelsen om internationell biltrafik, skall, för-

såvitt de hör till området för lagstiftningen, vara i kraft såsom därom avtalats. Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas genom förordning.

Helsingfors den 8 november 1968.

Republikens President

Minister för utrikesärendena

(Översättning)

ÖVERENSKOMMELSE

mellan Republiken Finlands regering och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds regering om internationell biltrafik

Republiken Finlands regering och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds regering,

med beaktande av den gynnsamma utvecklingen av förbindelserna mellan Finland och Sovjetunionen, vilka grundar sig på det år 1948 ingångna fördraget om vänskap, samarbete och ömsesidigt bistånd,

i sin önskan att vidare främja person- och godsbefordran med bilar mellan de båda länderna och genom deras territorier till tredje länder,

har beslutat ingå denna Överenskommelse och för detta ändamål till sina befullmäktigade ombud utsett:

Republiken Finlands Regering

— Finlands minister för kommunikationsväsendet och allmänna arbetena Paavo Aitio,

Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds Regering

— Rysslands Federativa Socialistiska Rådsrepublikens biltrafik- och landsvägsminister Jevgeni Georgevitsh Trubitsyn,

vilka, efter att ha utväxlat sina fullmakter, vilka befunnits riktiga och behöriga, enats om följande:

Artikel 1

Regelbunden och tillfällig personbefordran med bussar samt godsbefordran med motorfordon (lastbilar med egentliga släpvagnar

СОГЛАШЕНИЕ

между Правительством Финляндской Республики и Правительством Союза Советских Социалистических Республик о международном автомобильном сообщении

Правительство Финляндской Республики и Правительство Союза Советских Социалистических Республик,

принимая во внимание успешное развитие финляндско-советских отношений, основывающихся на финляндско-советском Договоре о дружбе, сотрудничестве и взаимной помощи 1948 года,

руководствуясь стремлением к дальнейшему развитию пассажирского и грузового автомобильного сообщения между обеими странами, а также транзитом по их территориям в третьи страны,

решили заключить настоящее Соглашение и с этой целью назначили своими уполномоченными:

Правительство Финляндской Республики

— Пааво А й т и о, Министра путей сообщения и общественных работ Финляндии,

Правительство Союза Советских Социалистических Республик

— Т р у б и ц ы н а Евгения Георгиевича, Министра автомобильного транспорта и шоссейных дорог РСФСР,

которые после обмена полномочиями, найденными в должной форме и надлежащем порядке, договорились о нижеследующем:

Статья 1

В соответствии с настоящим Соглашением будут осуществляться регулярные и нерегулярные перевозки пасса-

eller med påhängsvagnar eller utan dessa) mellan båda staterna och genom deras territorier utförs i enlighet med denna överenskommelse utnyttjande för internationell biltrafik öppnade landsvägar.

I. Personbefordran

Artikel 2

1. Regelbunden personbefordran med bussar anordnas, då avtalsslutande parternas vederbörande myndigheter därom överenskommer.

2. Avtalsslutande parternas vederbörande myndigheter uppgör i god tid för varandra förslag om anordnandet av sådan befordran. Dessa förslag skall innehålla följande uppgifter: Trafikutövers (firmas) namn, resrutten, tidtabell, tariff och platserna för uppehåll, där trafikutövers upptar passagerare eller vart de avlämnas samt utredning om tidpunkten, då man planerar utföra befordran.

Artikel 3

1. Tillfällig personbefordran med bussar utförs på basen av avtalsslutande parternas vederbörande myndigheter utfärdade tillstånd.

2. Avtalsslutande parternas vederbörande myndigheter bevilja tillstånd för den del av resan som utförs inom dess eget territorium.

3. För varje tillfällig personbefordran med buss erfordras ett särskilt tillstånd som berättigar till en tur- och returreisa, såvitt ej i tillståndet annorlunda sägs.

4. Avtalsslutande parternas vederbörande myndigheter tillställa varandra årligen ömsesidigt överenskommet antal tillståndsformulär för tillfällig personbefordran. Dessa formulär bör föras med vederbörande myndighets, som beviljat tillståndet, stämpel och underskrift.

жиров автобусами и перевозки грузов автотранспортными средствами (грузовыми автомобилями с прицепами или полуприцепами, или без них) между обеими странами и транзитом по их территориям, по шоссейным дорогам, открытым для международного автомобильного сообщения.

I. Перевозки пассажиров

Статья 2

1. Регулярные перевозки пассажиров автобусами организуются по согласованию между компетентными органами Договаривающихся Сторон.

2. Предложения об организации таких перевозок заблаговременно передаются друг другу компетентными органами Договаривающихся Сторон. Эти предложения должны содержать данные относительно: наименования перевозчика (фирмы), маршрута следования, расписания движения, тарифа, пунктов остановки, на которых перевозчик будет производить посадку и высадку пассажиров, а также намечаемого периода выполнения перевозок.

Статья 3

1. Нерегулярные перевозки пассажиров автобусами будут осуществляться на основе разрешений, выдаваемых компетентными органами Договаривающихся Сторон.

2. Компетентные органы Договаривающихся Сторон будут выдавать разрешение на тот участок пути, который проходит по их территории.

3. Для каждой нерегулярной перевозки пассажиров автобусом должно быть выдано отдельное разрешение, которое дает право на совершение одного рейса туда и обратно, если иное не оговорено в самом разрешении.

4. Компетентные органы Договаривающихся Сторон ежегодно будут передавать друг другу взаимно согласованное количество бланков разрешений для нерегулярных перевозок пассажиров. Эти бланки должны иметь печать и подпись компетентного органа, выдавшего разрешение.

5. Avtalsslutande parternas vederbörande myndigheter överenskommer om organiserandet av utbytet av tillståndsformulären.

Artikel 4

1. För utförande av tillfällig personbefordran med bussar erfordras ej tillstånd, om

a) med samma buss transporteras under hela resan samma persongrupp på resa, som påbörjas och avslutas inom den avtalsslutande parts territorium, var bussen är registrerad.

b) med samma buss transporteras under hela resan samma persongrupp på resa, som påbörjas inom avtalsslutande parts territorium, var bussen är registrerad och som avslutas inom den andra avtalsslutande parts territorium förutsatt, att fordonet återvänder tomt till registreringslandet.

2. Tillstånd erfordras ej heller vid utbyte av buss som är i olag till annan.

3. Då befordran avsedd i punkt 1 denna artikel utförs skall föraren ha en passagerarförteckning.

II. Godsbefordran

Artikel 5

1. Godsbefordran mellan de båda länderna eller genom deras territorier till tredje land, förutom befordran i enlighet med artikel 6 denna överenskommelse, med lastbilar med egentliga släpvagnar eller med påhängsvagnar eller utan dessa utförs på basen av avtalsslutande parternas vederbörande myndigheter utfärdade tillstånd.

2. För varje godsbefordran med lastbil med egentliga släpvagnar eller med påhängsvagnar eller utan dessa erfordras ett särskilt tillstånd, som berättigar till en tur- och re-

5. Компетентные органы Договаривающихся Сторон согласовывают между собой порядок обмена бланками разрешений.

Статья 4

1. Разрешений не требуется на выполнение нерегулярных перевозок пассажиров автобусами:

a) если группа одного и того же состава перевозится на одном и том же автобусе в продолжении всей поездки, начинающейся и заканчивающейся на территории той Договаривающейся Стороны, где зарегистрирован автобус;

б) если группа пассажиров одного и того же состава перевозится на одном и том же автобусе в одном направлении в продолжении всей поездки, начинающейся на территории Договаривающейся Стороны, где зарегистрирован автобус, и заканчивающейся на территории другой Договаривающейся Стороны при условии, что автобус возвращается в страну, где он зарегистрирован, пустым.

2. Разрешение также не требуется при замене неисправного автобуса другим автобусом.

3. При выполнении перевозок, предусмотренных в пункте 1 настоящей статьи, водитель автобуса должен иметь список пассажиров.

II. Перевозки грузов

Статья 5

1. Перевозки грузов между обеими странами или транзитом через их территорию в третьи страны, за исключением перевозок, предусмотренных в статье 6 настоящего Соглашения, осуществляются грузовыми автомобилями с прицепами или полуприцепами, или без них на основе разрешений, выдаваемых компетентными органами Договаривающихся Сторон.

2. На каждую перевозку грузов, осуществляемую грузовым автомобилем с прицепом или полуприцепом, или без них, должно быть выдано отдельное

turresa, såvitt ej i tillståndet annorlunda sågs.

3. Avtalsslutande parternas vederbörande myndigheter tillställa varandra årligen ömsesidigt överenskommet antal tillståndsförmålar för godsbefordran. Dessa förmålar bör förses med vederbörande myndighets, som beviljar tillståndet, stämpel och underskrift.

4. Avtalsslutande parternas vederbörande myndigheter överenskommer om organiserandet av utbytet av tillståndsförmålar.

Artikel 6

Tillstånd erfordras dock icke för:

- a) befordran av flyttgods;
- b) befordran av föremål, utrustning och material avsedda för mässor och utställningar;
- c) befordran av fordon, djur och annan utrustning och material avsedda för sportevenemang;
- d) befordran av teaterdekorationer och tillbehör samt befordran av musikinstrument och utrustning för framställning av filmer, radio- eller televisionsutsändningar;
- e) befordran av lik och avlidnas aska.

I punkterna b), c) och d) denna artikel nämnda undantag tillämpas endast med villkor att varorna återutförs till fordonets registreringsland eller att de befordras till tredje lands område.

Artikel 7

1. Då fordons, som är tomt eller lastat, huvudmått och vikt överskrida på den andra avtalsslutande partens område tillåtna huvudmått eller högsta tillåtna vikt eller om farliga ämnen transporteras, skall trafikutövare

разрешение, которое дает право на совершение одного рейса туда и обратно, если иное не оговорено в самом разрешении.

3. Компетентные органы Договаривающихся Сторон ежегодно будут передавать друг другу взаимно согласованное количество бланков разрешений на перевозки грузов. Эти бланки должны иметь печать и подпись компетентного органа, выдавшего разрешения.

4. Компетентные органы Договаривающихся Сторон согласовывают между собой порядок обмена бланками разрешений.

Статья 6

1. Разрешений не требуется на выполнение перевозок:

- a) движимого имущества при перемещении;
- b) экспонатов, оборудования и материалов, предназначенных для ярмарок и выставок;
- в) транспортных средств, животных, а также различного инвентаря и имущества, предназначенных для проведения спортивных мероприятий;
- г) театральных декораций и реквизитов, музыкальных инструментов, оборудования и принадлежностей для киносъемок, радио и телевизионных передач;
- д) тел или праха умерших.

2. Исключения, предусмотренные в подпунктах б), в), г) пункта 1 настоящей статьи, действуют только в тех случаях, если груз подлежит возврату в страну, в которой зарегистрировано автотранспортное средство, или если груз будет перевозиться на территорию третьей страны.

Статья 7

1. Когда габариты или вес автотранспортного средства, следующего без груза или с грузом, превышают установленные на территории другой Договаривающейся Стороны нормы, а также

anskaffa ett speciellt tillstånd av den andra avtalsslutande partens vederbörande myndighet.

2. Om det i punkt 1 nämnda tillståndet begränsar trafik med fordonet till en bestämd resrutt, skall befordran äga rum längs denna resrutt.

III. Allmänna bestämmelser

Artikel 8

1. I denna överenskommelse förutsatt befordran må endast utföras av sådana trafikutövare, vilka enligt det egna landets lagstiftning är berättigade att utföra internationell befordran.

2. Motorfordon, vilka utföra internationell befordran skall förses med landets nationella tecken och nationalitetskännetecken.

Artikel 9

1. Trafikutövare är ej berättigad att utföra person- eller godsbefordran mellan två orter belägna inom den andra avtalsslutande partens territorium.

2. Trafikutövare må utföra befordran mellan den andra avtalsslutande partens territorium samt tredje land, försåvitt han därtill erhållit ett specialtillstånd av den andra avtalsslutande partens vederbörande myndighet.

Artikel 10

För godsbefordran som utförs i enlighet med denna överenskommelse erfordras en fraktsedel.

Artikel 11

1. Förare av buss och lastbil skall ha sitt nationella eller ett internationellt körkort och ifrågavarande fordons nationella registreringsintyg.

при перевозках опасных грузов, перевозчик должен получить специальное разрешение компетентных органов другой Договаривающейся Стороны.

2. Если упомянутое в пункте 1 разрешение ограничивает движение автотранспортного средства по определенному маршруту, перевозка должна осуществляться по этому маршруту.

III. Общие постановления

Статья 8

1. Перевозки, предусмотренные настоящим Соглашением, могут выполняться только перевозчиками, которые согласно внутреннему законодательству своей страны допущены к осуществлению международных перевозок.

2. Автотранспортные средства, осуществляющие международные перевозки, должны иметь национальный регистрационный и отличительный знаки своей страны.

Статья 9

1. Перевозчику не разрешается осуществлять перевозки пассажиров или грузов между двумя пунктами, расположенными на территории другой Договаривающейся Стороны.

2. Перевозчик может осуществлять перевозки с территории другой Договаривающейся Стороны на территорию третьей страны, если он получил на это специальное разрешение компетентного органа другой Договаривающейся Стороны.

Статья 10

Перевозки грузов, предусмотренные этим Соглашением, осуществляются по накладным.

Статья 11

1. Водитель автобуса или грузового автомобиля должен иметь национальные или международные водительские права и национальные регистрационные документы на автотранспортные средства.

2. Det nationella eller internationella körkortet bör motsvara formuläret för det i den internationella konventionen om vägtrafik avsedda körkortet.

Artikel 12

Vardera avtalsslutande parts organisationer och företag kunna sinsemellan överenskomma om de praktiska frågor, vilka ansluter sig till utförandet av i denna överenskommelse avsedd person- eller godsbefordran.

Artikel 13

Räkenskaperna i anledning av tillämpningen av denna överenskommelse regleras och likviderna erlägges i enlighet med de mellan avtalsslutande parterna på betalningsdagen gällande betalningsavtalen.

Artikel 14

Person- och godsbefordran, som utförs på den andra avtalsslutande partens område på grund av denna överenskommelse ävensom motorfordon, vilka utför sådan befordran, är på grundval av reciprocitet befriade från skatter och pålagor för utfärdande av tillstånd avsedda i denna överenskommelse samt för vägarnas användning ävensom från skatter och pålagor, som påförs särskilt för varje befordran.

Artikel 15

För person- och godsbefordran i enlighet med denna överenskommelse erfordras obligatorisk trafikförsäkring. Trafikutövare är på förhand skyldig att försäkra varje fordon, som utför nämnd befordran.

Artikel 16

Gräns-, tull-, och hälsovårdsinspektionen, som utförs i enlighet med de internationella konventioner, vilka de båda parterna biträtt, och på frågor, som dessa överenskommelser

2. Национальные или международные водительские права должны соответствовать образцу, установленному Международной конвенцией о дорожном движении.

Статья 12

Практические вопросы, связанные с осуществлением перевозок пассажиров и грузов, предусмотренных настоящим Соглашением, могут регулироваться между организациями и предприятиями обеих Договаривающихся Сторон.

Статья 13

Расчеты и платежи, вытекающие из выполнения настоящего Соглашения, будут производиться в соответствии с действующими между Договаривающимися Сторонами в день платежа соглашениями о расчетах и платежах.

Статья 14

Перевозки пассажиров и грузов, осуществляемые на территории другой Договаривающейся Стороны на основе настоящего Соглашения, а также автотранспортные средства, выполняющие эти перевозки, освобождаются на основе взаимности от налогов и сборов, связанных с разрешениями, предусмотренными настоящим Соглашением, и использованием дорог, а также от налогов и сборов, взимаемых отдельно с каждой перевозки.

Статья 15

Перевозки пассажиров и грузов на основании настоящего Соглашения осуществляются при условии обязательного страхования гражданской ответственности. Перевозчик обязан заранее застраховать каждое автотранспортное средство, выполняющее указанные перевозки.

Статья 16

В отношении пограничного, таможенного и санитарного контроля будут применяться положения международных соглашений, участниками которых яв-

icke reglerar, tillämpas vardera avtalsslutande partens interna lagstiftning.

Artikel 17

Gräns-, tull-, och hälsovårdsinspektionen vid befordran av svårt sjuka personer samt vid utförandet av regelbunden personbefordran med bussar och befordran av djur och lätt förskämda varor äger rum med företrädesrätt.

Artikel 18

1. Vid utförandet av befordran enligt denna överenskommelse uppbärs ej tull och erfordras ej tillstånd till andra avtalsslutande partens territorium importerat:

- a) motorbränsle, som ingår i fordonets motors bränslesystem funktionellt och konstruktivt tillhörande bränslereservoarer, sådana de planerats och konstruerats i ifrågavarande fordonmodell;
- b) smörjämnen;
- c) reservdelar.

2. Oanvända reservdelar skall återutföras och ersätta reservdelar antingen återutföras eller förstöras eller överlämnas i enlighet med gällande bestämmelser inom denna avtalsslutande parts område.

Artikel 19

Avtalsslutande parts trafikutövare skall iaktta trafikbestämmelser och andra lagstadganden i den stat, inom vars territorium fordonet befinner sig.

Artikel 20

Överträdes bestämmelserna i denna överenskommelse skall vederbörande myndigheter i det land, där motorfordonet registrerats, på begäran av det land, där överträdelser inträffat oberoende av i det först-

lyutas обе Договаривающиеся Стороны, а при решении вопросов, не урегулированных этими Соглашениями, будет применяться внутреннее законодательство каждой из Договаривающихся Сторон.

Статья 17

Пограничный, таможенный и санитарный контроль при перевозках тяжелобольных, регулярных перевозках пассажиров автобусами, а также при перевозках животных и скоропортящихся грузов будет осуществляться вне очереди.

Статья 18

1. При выполнении перевозок на основании настоящего Соглашения взаимно освобождаются от таможенных сборов и разрешений ввозимые на территорию другой Договаривающейся Стороны:

- a) горючее, находящееся в предусмотренных для каждой модели автотранспортного средства емкостях, технологически и конструктивно связанных с системой питания двигателя;
- б) смазочные материалы;
- в) запасные части.

2. Неиспользованные запасные части подлежат обратному вывозу, а замененные запасные части должны быть либо вывезены из страны, либо уничтожены, либо сданы в порядке, установленном на территории соответствующей Договаривающейся Стороны.

Статья 19

Перевозчики Договаривающихся Сторон обязаны соблюдать правила движения и другие законы страны, на территории которой находится автотранспортное средство.

Статья 20

В случае нарушения постановлений настоящего Соглашения, компетентные органы страны, где зарегистрировано автотранспортное средство, обязаны, по просьбе компетентных органов

nämnda landet gällande lagstadganden, vidtaga någon av följande åtgärder:

a) tilldela den trafikutövare, som gjort sig skyldig till överträdelser varning;

b) tilldela den trafikutövare, som gjort sig skyldig till överträdelsen varning jämte ett meddelande om att ifall överträdelser ännu inträffar, tillståndet indrages för viss tid eller återkallas i enlighet med punkt c nedan;

c) indraga tillståndet för viss tid eller återkalla detsamma.

Den andra avtalsslutande partens vederbörande myndigheter skall underrättas om de vidtagna åtgärderna.

Artikel 21

Avtalsslutande parternas vederbörande myndigheter är i kontakt med varandra i och för avgörandet av frågor som grundar sig på tillämpningen av denna överenskommelse samt i och för utbyte av erhållna erfarenheter.

Artikel 22

Vardera avtalsslutande parts interna lagstiftning tillämpas på samtliga frågor, vilka ej reglerats medels denna överenskommelse eller sådan internationell överenskommelse som vardera avtalsslutande parten biträtt.

Artikel 23

Eventuella meningsskiljaktigheter om tolkningen och tillämpningen av denna överenskommelse avgör de avtalsslutande parterna genom förhandlingar eller genom att annars kontakta den andra avtalsslutande parten.

Artikel 24

Denna överenskommelse inverkar ej på avtalsslutande parternas rättigheter och förpliktelser, vilka följer av andra av dem avslutade internationella fördrag.

другой страны, в которой нарушение имело место, независимо от действующего законодательства своей страны выполнить одно из следующих мероприятий:

a) сделать перевозчику-нарушителю предупреждение;

b) сделать перевозчику-нарушителю предупреждение с заявлением, что в случае повторения нарушения разрешение на осуществление перевозок либо будет отменено на определенный срок, либо аннулировано согласно подпункту в) настоящей статьи;

в) разрешение, выданное на основании настоящего Соглашения, либо отменить на определенный срок, либо аннулировать.

Компетентные органы другой Договаривающейся Стороны должны быть извещены о принятых мерах.

Статья 21

Компетентные органы Договаривающихся Сторон будут поддерживать между собой контакты для обсуждения вопросов, связанных с выполнением настоящего Соглашения и для обмена опытом.

Статья 22

Вопросы, не урегулированные настоящим Соглашением, а также международными соглашениями, участниками которых являются обе Договаривающиеся Стороны, будут решаться согласно внутреннему законодательству каждой из Договаривающихся Сторон.

Статья 23

Договаривающиеся Стороны будут решать все спорные вопросы, могущие возникнуть в связи с толкованием и применением настоящего Соглашения, путем переговоров и консультаций.

Статья 24

Настоящее Соглашение не затрагивает прав и обязанностей Договаривающихся Сторон, вытекающих из других заключенных ими международных договоров и соглашений.

Artikel 25

Denna överenskommelse skall godkännas i enlighet med å vardera avtalsslutande partens territorium gällande lagstiftning. Den träder i kraft den dag noterna om dess godkännande utväxlas.

Denna överenskommelse har uppgjorts för obestämd tid och fortsätter den att gälla, tills 90 dagar förflutit efter den dag, då andra avtalsslutande parten meddelar den andra avtalsslutande parten om sin avsikt att uppsäga den.

Som skedde i Helsingfors den 18 oktober 1968 i två exemplar på finska och ryska språken, vilka båda texter äga lika vitsord.

För Republiken Finlands Regering

Paavo Aitio

För Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds Regering

Je. G. Trubitsyn

Статья 25

Настоящее Соглашение подлежит одобрению в соответствии с законодательством, действующим на территории каждой из Договаривающихся Сторон. Оно вступает в силу в день обмена нотами, извещающими о его одобрении.

Настоящее Соглашение заключено на неопределенный срок и сохраняет свое действие впредь до истечения 90 дней со дня, когда одна из Договаривающихся Сторон сообщит другой Договаривающейся Стороне о своем желании прекратить его действие.

Совершено в Хельсинки 18 сентября 1968 года в двух экземплярах, каждый на финском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

По уполномочию
Правительства
Финляндской Республики

Пааво Айттио

По уполномочию
Правительства
Союза Советских Социалистических Республик

Е. Г. Трубицын